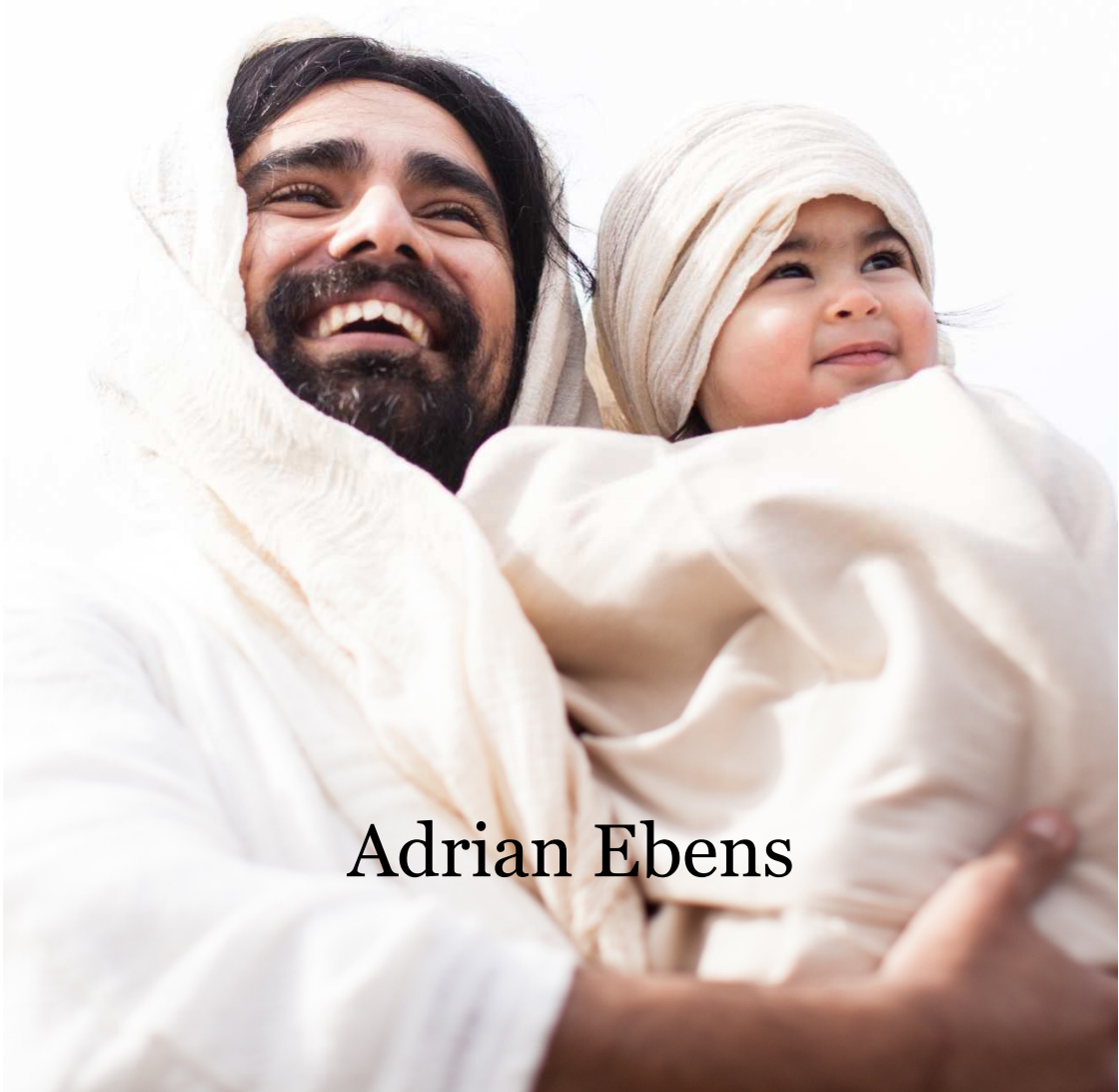

*Kristovo poslání
do světa*

Adrian Ebens

Proč Ježíš přišel na Zemi?

Příchod Ježíše Krista na tuto Zemi byl aktem lásky, laskavosti a milosrdenství, jež jsou mimo chápání. To, že sestoupil ze svého vznešeného postavení a stal se lidskou bytostí, nás naplňuje úžasem. Pomyslete na Božího Syna, nebeskou výsost, která se pokořila, aby se narodila ve stáji jako zranitelné pachole. Už jen samotný účinek tohoto skutku by měl podmanit přirozenou lidskou pýchu a ctižádost.

Otázkou je, proč Kristus přišel? Jaké bylo klíčové poselství a poslání (misie), že Ježíš přišel, aby jej splnil? Ježíšova modlitba, v onu noc před Jeho ukřižováním, nám jasně prozrazuje Jeho záměr a poslání.

Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi dal,
abych je vykonal. Jan 17:4

Zde nám Ježíš říká o díle, které mu dal Otec, aby vykonal. Toto dílo mělo oslavit Otce. Co je Boží sláva? Tuto otázku položil Mojžíš a Bůh zjevil Mojžíšovi Svou slávu.

Mojžíš řekl: "Ukaž mi prosím svou slávu!" Exodus 33:18 (B21).

„Hospodin sestoupil v oblaku, stál tam s ním a **zavolal jméno Hospodin**. Hospodin prošel kolem něho a zavolal: Hospodin, Hospodin, Bůh soucitný a milostivý, pomalý k hněvu,^{t3} hojný v milosrdenství a věrnosti, zachovává milosrdenství tisícům, snímá vinu, přestoupení a hřích, jistě však nenechá *viníka* bez trestu, navštěvuje s *trestem* vinu otců na synech i na synech synů, na třetí i čtvrté generaci.“ Exodus 34:5-7. ^{t3} n~: trpělivý; Ř.2:4!

To, co Bůh zjevil, byl Jeho charakter. Milosrdný, milostivý, trpělivý nebo věčně trpělivý a plný dobra a pravdy. Jak cenné je vědět tyto věci o našem Otci. Proto vidíme, že Ježíš zjevil povahu neboli charakter svého Otce. Ukázal nám Boží milost, milosrdenství, trpělivost, dobrotu a pravdu.

Co to znamená, že Bůh navštíví nepravosti otce na dětech do třetího a čtvrtého pokolení? Za prvé, podívejme se na velmi podobné tvrzení nalezené v 10 přikázáních.

Neuděláš si tesanou modlu ani jakékoliv zpodobení toho, co je nahoře na nebi nebo dole na zemi či ve vodě pod zemí. Nebudeš se jim klanět a nebudeš jim otročit, neboť já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivý, který s trestem navštěvuji vinu otců na synech i na třetí a na čtvrté generaci těch, kdo mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům těch, kdo mne milují a zachovávají mé příkazy. Exodus 20:4-6

Bůh Bible je Bohem milosrdenství. Ti, kdo se odvrátí od pravého Boha a zvolí si boha pomsty a odplaty, nakonec zažijí to, čemu falešně věří. Není to proto, že by jim uškodil Bůh, ale proto, že ti, kdo se odvrátí od Boha a odstoupí od Jeho ochrany, tak se svěří do rukou ničitele, kterým je satan.

Nad sebou mají krále, anděla bezedné propasti, který se hebrejsky jmenuje Abaddon a řecky Apollyón.¹⁹ ¹⁹ tj.: Zhoubce Zjevení 9:11

ani nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli, a hynuli od hadího uštknutí; ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a byli zahubeni Zhoubcem. I. Korintským 10:9-10

Satan je tím ničitelem, ale Kristus je obnovitelem. RH, 26. listopadu 1895

Bůh své anděly posílá, aby hlídali a chránili Jeho děti. Ti, kdo odmítají pravého Boha, jsou po létech volání a proseb Ducha Božího nakonec ponechání o samotě podle svého vlastního rozhodnutí. Tohle se přihodilo Izraeli při zničení Jeruzaléma poté, co národ odmítl Mesiáše.

„Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou k tobě posláni, kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako slepice shromažďuje svá kuřata pod křídla, ale nechtěli jste. Hle, váš dům se vám zanechává [pustý].^a Matouš 23:37–38

^a Jr.12:7//; Jr.22:5;

Boží soudy nepřicházejí přímo od Něho

Bůh sám nezničil samotný izraelský národ. On ponechal Izraelský národ, aby byl zničen zhoubcem (ničitelem).

Židé sami byli strůjci svého údělu. Sami si naplnili pohár pomsty. V pohromě, která je jako národ postihla, a ve všech bídách, které pak následovaly, když byli rozptýleni, sklízeli jen to, co sami zaseli. Prorok napsal: „Je to tvá zkáza, Izraeli,“ protože ses „stavěl na odpor svému Bohu“. Ozeáš 13:9; Ozeáš 14:1. Jejich utrpení se často vykládá jako trest, který je postihl na základě Božího rozhodnutí. Velký podvodník se tak snaží utajit svou vlastní činnost. Tvrdošijným odmítáním Boží lásky a milosti **Židé způsobili, že byla od nich odňata Boží ochrana a satan jim mohl vládnout podle své vůle.** Strašné krutosti, které se projevíly při zkáze Jeruzaléma, ukazují, jak satan jedná s těmi, kdo se poddali jeho nadvládě. GC 35,3 {VDV 26.4}.

To má na mysli Bůh, když navštěvuje nepravosti otců na dětech do třetího a čtvrtého pokolení těch, kteří Ho nenávidí. To slovo *navštívit* v hebrejštině znamená *dohlížet, starat se, obvinít, volat ke vzpomínce*. Náš nebeský Otec dovoluje (umožňuje) postoj rozhodnutí každého člověka. On nenutí lidi, aby změnili názor. Dohlíží na ten proces, kdy každý člověk obdrží ovoce svých vlastních rozhodnutí. Bible to vyjadřuje tímto způsobem.

Nemylte se, Bohu se *nikdo* nebude vysmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své tělo, z těla sklídí zkázu; kdo zasévá pro Ducha, z Ducha sklídí život věčný. Galatským 6:7-8

Duchovní semínka, která si nějaký člověk zasadí, budou moci přinést ovoce buď pro věčný život, nebo pro smrt. Bůh dohlíží na ten proces umožňující každému člověku mít ovoce svých rozhodnutí. Tohle je ta jediná spravedlivá věc, kterou On udělá. I když to našemu Otci způsobuje hrozná utrpení, že to umožňuje, dělá to proto, že je dlouho shovívavý a že svoboda volby je zachována pro všechny.

Bylo mi ukázáno, že ty Boží soudy nepřijdou na ně přímo od Hospodina, ale takto: Postaví se mimo Jeho ochrany. Varuje je, napravuje, kárá a poukazuje na jedinou bezpečnou cestu. Pak, pokud ti, co byli předmětem Jeho zvláštní péče, budou následovat svůj vlastní kurz nezávisle na Božím Duchu, po opakovaných výstrahách, pokud si vyberou svou vlastní cestu, pak nedoporučí svým andělům, aby bránili satanovým rozhodným útokům na ně. {14 MR 3}

Někteří tvrdí, že toto prohlášení Ellen Whiteové není obecným principem, ale odkazuje pouze na konkrétní událost těsně před tím, než to napsala. O dva odstavce dříve ona píše:

Bylo mi ukázáno, že v blízké budoucnosti nastane čas, kdy ti, které Bůh dříve varoval a napomínal a dával jim velké světlo, ale oni své cesty nechtěli zkorigovat a světlo nechtěli následovat, tak od nich odstraní onu nebeskou ochranu, jež je chránila před satanovou krutou mocí; Pán je jistě ponechá pro sebe, aby následovali soudy a rady své vlastní moudrosti; jednoduše budou ponecháni sami sobě a bude jim odňata Boží ochrana a již nebudou chráněni před působením satana; že žádný konečný soud a předvídavost nemůže mít žádnou moc představit si péči, kterou Bůh projevoval prostřednictvím svých andělů nad lidskými dětmi na jejich cestách, v jejich vlastních domech, při jejich jídle a pití. At' jsou lidské děti kdekoliv, Jeho oko na ně hledí. Jsou chráněny před tisíci nebezpečími, všechna nemají šanci vidět. Satan pokládá nástrahy, ale Pán neustále pracuje, aby před nimi Svůj lid zachránil. {14 MR 2, 3}

Přesto tohle je ten samotný princip, který Bůh vyjadřuje v 10 přikázáních, a je to princip, který Ježíš vyjádřil k židovským vůdcům, když říkal, že jejich dům se jim zanechává pustý. Zde je tento princip znovu uveden jako obecný princip týkající se národů, které Ho odmítají.

Bůh účtuje s národy. Ani vrabec nepadne na zem, aby si to nevšiml (Mt 10:29). Ti, co působí zlo proti svým bližním a říkají:

"Jak to Bůh ví?" budou jednoho dne vyzváni, aby čelili dlouho odkládané pomště. V této době se vůči Bohu projevuje více než běžné pohrdání. Lidé dosáhli v bezohlednosti a neposlušnosti bod, který ukazuje, že jejich číse nepravosti je téměř plná. Mnozí už téměř překročili hranici milosrdenství. Bůh brzy ukáže, že je vskutku živým Bohem. Řekne andělům: "Už nebojujte proti satanovi v jeho ničivých snahách. Nechte ho dokonat jeho zlobu na neposlušných, neboť číse jejich nepravosti se naplnila. Pokročili z jedné míry nepravosti k další, dennodenně přidávali ke svému bezpráví. Už nebudu zasahovat, abych zabránil ničiteli v provádění jeho díla." {RH, 17. září 1901 odst. 8}

Takže když Ellen Whiteová konstatuje, co se stane v blízké budoucnosti, ona jednoduše naznačuje, že se chystá platný Boží princip pro řešení odpadlictví. Nebyla to jednorázová událost. K tomu se přidávají tato univerzální prohlášení o Božích andělech.

Andělé jsou posíláni z nebeských dvorů, ne aby ničili, ale aby dohlédli (na) a střežili ohrožené duše, aby zachránili ztracené, aby přivedli bloudící zpět do stáda. {RH 10.05.1906}

Andělé nepřichází na Zemi, aby pranýřovali a ničili, vládlí a vzdávali poctu, ale oni jsou posly milosrdenství, kteří spolupracují s Velitelem Pánova zástupu, aby spolupracovali s lidskými činiteli, kteří se vydávají hledat a zachránit ztracené ovce. Andělům je přikázáno, aby se utábořili kolem těch, kteří se bojí a milují Boha. {ST 20. listopadu 1893, odst. 3}

Poděkujte Pánu, že On své anděly neposílá, aby ničili. On není ničitelem/zhoubcem, ale obnovitelem.

Bůh nikoho nenutí

Aby každý člověk mohl mít svobodu volby a okusit plody svých vlastních rozhodnutí, Bůh nemůže kdykoliv kohokoliv nutit. Tato pravda je jasně uvedena v Bibli a Duchu proroctví.

Stále vystavuji svůj život nebezpečí,⁷⁸ na tvůj zákon nezapomínám.
Žalm 119:109

⁷⁸ h.: Má duše je neustále v mých dlaních (Sd.12:3; 1S.19:5; 1S.28:21; Jb.13:14).

Jestliže je však ve vašich očích nežádoucí, abyste sloužili Hospodinu, **vyberte si dnes, komu budete sloužit**: Zda bohům, kterým sloužili vaši otcové, když *byli* za řekou, nebo zda bohům Emorejců, když sídlíte v jejich zemi. Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu. Jozue 24:15

Když nějakému člověku hrozí, že bude zabit tím, koho odmítá následovat, tak to není svobodná volba. Pokud Bůh hrozí, že spálí a zničí ty, kteří ho odmítají následovat, nedává jim svobodu volby. V tomto případě by je nutil, aby si zvolili Jeho. Ale Boží vláda taková není.

Násilí je v rozporu se zásadami Boží vlády. Pán Bůh chce pouze službu lásky a lásku nelze vynutit, získat silou či mocí. Lásku probouzí jen láska. Znat Boha znamená milovat ho. Bylo třeba jasně ukázat, že Boží povaha (charakter) je pravým opakem povahy (charakteru) satanovy. {DA 22} {TV 10.4}

(Bůh) Nechtěl vzpouru potlačit násilím. Násilné donucovací prostředky jsou totiž nástrojem satanovy moci. Boží zásady jsou úplně jiné. Boží vláda vychází z dobroty, milosrdenství a lásky. Těmito prostředky Bůh uplatňuje svoji moc. Boží vláda je spravedlivá, jejím základem je pravda a láska. {DA 759.1} {TV 487.5}

Pro každé falešné náboženství je posledním východiskem síla (násilí). {ST 6. května 1897}

Lásce nelze přikázat. Bible říká, že dokonalá láska strach zahání. Pokud Bůh vyhrožuje lidem smrtí, pak Bůh nikoho nemůže od strachu osvobodit.

Kristova misie

S ohledem na tyto myšlenky vám chci představit sbírku citátů z Ducha proroctví, které jasně odhalují Kristovo poslání na tomto světě. Jak Ježíš řekl, jeho posláním bylo odhalit Otcovu slávu neboli charakter. U Jana 17, o pouhé 2 verše dál, kde Ježíš prohlásil, že přišel oslavit Otce, říká toto.

„Zjevil jsem Tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji a mně jsi je dal; a Tvoje slovo zachovali. Jan 17:6

Bůh zvěstoval Mojžíšovi Své jméno, jak je vyjádřeno v Exodu 34:5. Zde nám Kristus říká, že nejen prohlásil, ale že osvědčil/ukázal jméno Svého Otce. To znamená, že nám ukázal Otce. Jak řekl Filipovi.

Ježíš mu řekl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty jsi mne nepoznal? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říkat: ‚Ukaž nám Otce?‘ Jan 14:9

Žádám vás, abyste pečlivě zauvažovali nad následujícími citáty, abyste poznali, jaké bylo Kristovo poslání v tomto světě.

Láska, čest a dokonalost zjevena v evangeliu je zjevením Božího charakteru člověku. Spravedlnost, dobrota a laskavost, které bylo vidět v charakteru Krista, se má opakovat v životech těch, co přijímají výsady evangelia. Studiem Slova Ho máme vidět takového, jaký je - a okouzlení tím pohledem na Jeho božskou dokonalost máme růst na stejný obraz. Potřebujeme porozumět, že evangelium plně zjevuje Hospodinovu slávu. Je to zrcadlo, které obrácené duši zjevuje charakter Boha. Boží podoba je zjevena v dokonalém charakteru Jeho Syna, abychom mohli porozumět, co znamená být učiněn na Boží podobu a čím se můžeme stát, pokud ustavičným díváním se dovolíme, abychom sami byli změněni od "slávy k slávě". {ST, 24. únor 1909, odst. 3}

Evangelium je zjeveno v prvních čtyřech knihách Nového zákona. Právě v těchto knihách je zjevena ta plná sláva Pána. Na toto Pavel odkazuje takto:

My pak všichni s odhalenou tváří patříme jako v zrcadle na slávu Páně [Ježíše Krista] a přetvořujeme se v týž obraz od slávy k slávě jako od Ducha Páně. 2 Korintským 3:18 (Colův překlad)

Kristus Filipovi říká, že pokud vidí Krista, dokáže přesně vidět, jaký je Otec.

V Kristu viděl Bůh odraz svého vlastního obrazu. Bůh byl zjeven v těle, kvůli naprosté shodě jeho charakteru s Kristovým. To, že by se Bůh tak zjevil v těle, to "tajemství, které bylo od věků a od prvních pokolení ukryté" (Kol 1:26) udivovalo zástup nebešťanů. {ST, 15. duben 1897, odst. 10}

Bylo nám řečeno, že Kristovo zhmotnění v těle plně odhalilo Boží charakter. Když byl Kristus zde na zemi, byla odhalena celá identita charakteru Boha.

Bůh od Svých dětí vyžaduje dokonalost. Jeho Zákon je přepisem Jeho vlastního charakteru a je měřítkem lidských povah. Bůh seznamuje všechny s tímto věčným měřítkem, aby se nikdo nemýlil, jaký druh lidí chce mít ve Svém království. **Pozemský život Ježíše Krista byl dokonalým vyjádřením Božího zákona.** Když se Kristovi následovníci budou povahou podobat Pánu Ježíši, budou také zachovávat Boží přikázání. {COL 315.1} {PM 161.2}.

Pokud byl Kristův pozemský život dokonalým vyjádřením Božího zákona, co potom dalšího Duch proroctví říká o Božím zákoně?

Zákon Boží je právě tak svatý jako Bůh sám. Je zjevením Jeho vůle, přepisem (vyjádřením) Jeho charakteru (povahy), výrazem jeho božské lásky a moudrosti. {PP 52}

Pokud je Kristův pozemský život dokonalým vyjádřením Božího zákona a zákon je stejně posvátný jako Bůh sám a je i přepisem Jeho charakteru, pak Kristus zde na Zemi dokonale zjevil Boží charakter. S ohledem na to uvažujte o tomto inspirovaném prohlášení:

Kristus nikdy nikoho nezabil... {Ms62-1886.64}

Přesně tohle nám říká i Boží zákon:

Nebudeš vraždit! Exodus 20:13

Pojďme následovat tuto logiku.

1. Kristův pozemský život byl dokonalým vyjádřením Božího zákona.
2. Kristus nikdy nikoho nezabil/nezavraždil.
3. Zákon říká, že nesmíš vraždit.
4. Bůh tedy nezabíjí - nikoho.

Je to tak jednoduché, jak Bible říká, že existuje jeden Bůh a jeden Pán. Křesťanský svět činí tuto jednoduchou pravdu velmi složitou, ale ona není. Je jednoduchá. Křesťanský svět také velmi komplikuje tu myšlenku, že Bůh zabíjí lidi, když Kristus tohle jasně nečinil a On je přitom úplným zjevením Otce.

Ti, co zakusili Boží pozhánání, by měli být těmi nejvděčnějšími lidmi. Měli by vysílat k Bohu slova díkůvzdání, neboť Kristus přišel v podobě hříšného těla, oděš své božství lidskou podobou, aby mohl přinést před svět Boží dokonalost v jeho vlastním charakteru. Přišel představit Boha, ne jako přísného soudce, ale jako milujícího otce. "Nebot' Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby nikdo, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný" (Jan 3:16). Bůh je láska. Právě tuto velkou pravdu přišel Kristus zjevit na tento svět. **Satan vykreslil charakter Boha světu tak nepravdivě, že člověk stál daleko od Boha, ale Kristus přišel ukázat světu Otcovy vlastnosti, aby představil obraz jeho podstaty.** "jdnám tak, jak mi Otec přikázal " (Jan 14:31). "Tento příkaz jsem přijal od svého Otce" (Jan 10:18). **Cílem Kristova poslání pro svět bylo ukázat Otce.** {ST, 11. dubna 1895 odst. 2

Jak je nám řečeno v Židům 1:3 (Kurz), Kristus je dokonalým výrazem Otcovy osoby. Ellen Whiteová říká, že Kristus přišel na svět, aby ukázal Otcovy charakteristické rysy jako dokonalý obraz Boží osoby. Pak následuje vrcholná věta.

Cílem Kristova poslání ve světě bylo zjevit Otce. {ST, 11. dubna 1895 odst. 2}

Toto prohlášení je úplným vyjádřením verše v Janovi 17:4. Kristovým posláním bylo zjevit Otce. Díky Pánu za tyto jasné výrazy.

Kristus vyvýšil Boží charakter, připsal mu chválu a vyjádřil uznání za **celý záměr jeho poslání na Zemi, a sice vyvést lidi z omylu zjevením Boha. V Kristu měli lidé před sebou otcovskou milost a bezkonkurenční dokonalost Otce.** V jeho modlitbě těsně před ukřižováním prohlásil: "**Zjevil jsem tvé jméno lidem**" (Jan 17:6). "**Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal**"(Jan 17:4). **Když Boží Syn dosáhl cíl svého poslání - zjevení Boha světu -, oznámil, že jeho dílo je dokončeno a že charakter Otce byl zjeven lidem.** {ST, 20. leden 1890, odst. 9}

Opět nejsme ponecháni na pochybách ohledně účelu Kristovy misie na Zemi. Ona měla napravit lidi skrze zjevení Boha. Rozšíření Jana 17:4 od Ellen Whiteové krásně vysvětluje Kristovo poslání:

Když byl dosažen cíl jeho poslání - zjevení Boha světu -, Boží Syn oznámil, že jeho dílo je dokončeno a že charakter Otce je zjeven lidem. {ST, 20. leden 1890, odst. 9}

Je úžasné vědět, že Kristovo pozemské poslání nám ukázalo, jaký je nebeský Otec. Můžeme si být jisti, že známe Otce skrze Ježíše. Kristus je tedy cesta k Otci, pravda Otce a život Otce.

Pokud se chtějí stát členy královské rodiny v nebi, musí zde na zemi uplatňovat zásady nebe. Kristův život v našem světě měl v Jeho vlastním charakteru poskytnout zpodobnění té nejvyšší výtečnosti charakteru Boha. Jeho slova měla dát život, [aby] podle Jeho slov a činů mohli mít skutečné pojetí Jeho charakteru. Křesťané nikdy ani na okamžik nemají zapomenout, že mají být Kristovými následovníky ve všech věcech. {Ms I I-1895.10}

Tato tvrzení nelze zpochybnit. Proč lidé chtějí říci, že Kristus přišel pouze zjevit Boží milosrdenství na Zemi, ale teprve až později zjeví Boží spravedlnost? To by zničilo důvěru v inspirované spisy Bible a Ducha proroctví.

Přes veškeré úsilí farizeů mařit jeho dílo, měl Kristus dokonce i v Jeruzalémě větší vliv na lid než oni. Zástupy už nezajímaly řeči rabínů, ale pozorně naslouchaly Ježíšovu učení. Jeho slovům rozuměly, hřála je u srdce a utěšovala. **Hovořil o Bohu ne jako o pomstychtivém soudci, ale jako o láskyplném otci. Boží obraz se odrážel v jeho životě a lidé jej mohli poznávat. Jeho slova byla balzámem na jejich raněnou duši.** Milosrdnými skutky i slovy lámal zotročující moc starých tradic a lidských předpisů a představoval Boží lásku v její nevyčerpatelné plnosti. {DA 204.4} {TV 126.6}

Jak krásně vyjádřeno. Když Kristus byl zde na Zemi, On zrcadlil charakter Otce. Bylo to dokonalé ztvárnění.

Tak to bylo, a tak to bude až do konce věků. Hřích je satanovým charakteristickým rysem a vždy je namířen proti dobru. Duch Kaina se projevuje ve všech falešných náboženstvích. **Satanovým dílem je odsoudit a zničit, zbavit člověka svobody a zničit jeho život.** Přestoupení vždy vede lidi k tomu, aby jednali jako satanovi zástupci, aby plnili své záměry proti Bohu a spravedlnosti. **V Nazaretu Kristus oznámil, že Jeho dílem bylo obnovit a pozvednout, přinést pokoj a štěstí. Přišel na tento svět, aby reprezentoval Otce, a On zjevil svou božskou moc tím, že dával život mrtvým, obnovoval rozumnost a zdraví nemocným a trpícím. Byl na tomto světě vlastně jako strom života. Satan je ve válce s Kristem, oním božským Obnovitelem. Satanovi zástupci jsou spolčeni proti Spasitelově dílu povznesení a zušlechtění člověka. První smrt v našem světě byla způsobena vypracováním satanových zásad; a od té doby byl Kristus a Jeho následovníci předmětem jeho zhoubné nenávisti. {ST 21. března 1900, odst. 13-15}**

Kontrast v tom citátu je jasný. Satanovou prací je odsoudit a zničit, vzít svobodu a zničit život. Kristovým dílem je obnovit a pozvednout a přinést pokoj a mír. Takový nádherný kontrast. Tím, že to Kristus udělal, tak zjevil Otce. Při čtení těchto citátů mám takovou radost. Doufám, že vy také.

Skrze Ježíše, Božího Syna, je světu plněji zjeven Otec. Ježíš řekl svým učedníkům: " Kdybyste mě znali, znali byste i mého Otce. Od nynějška už ho znáte a viděli jste ho!" "Pane," řekl mu Filip, "stačí, když nám ukážeš Otce." "Filipe," odvětil Ježíš, "tak dlouho jsem s vámi a nepoznal jsi mě? Kdo viděl mě, viděl Otce." Duše tisíců dnes volají: „Ukaž nám Otce a budeme spokojeni. Nemůžeme si nárokovat Boha jako svého Otce, dokud ho neuvidíme.“ Ježíš praví každé takové duši, jak to pravil Filipovi: " Tak dlouhý čas s vámi jsem, a nepoznal jsi mne?" "Viděli jste moje skutky, poslouchali jste moje učení, byli jste svědky zázraků, které jsem učinil ve jménu svého Otce, a přesto jste nepochopili povahu Boha? **Modlil jsem se s vámi a za vás, a přesto nedokážete pochopit, že já jsem ta cesta, pravda i život a že ve svém životě jsem vám odhalil charakter Svého Otce? Jsem odlesk slávy svého Otce, jsem dokonalým obrazem jeho osoby.** „Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec ve mně? Slova, která vám říkám, neříkám sám od sebe. **To Otec, který ve mně přebývá, on působí ty skutky.** Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně, už jen kvůli těm skutkům věřte. Amen, amen, říkám vám: Kdo věří ve mne, bude dělat skutky, které dělám já. A bude dělat ještě větší skutky, neboť odcházím k Otci.“ {ST 9. června 1890, odst. 1}

Není to zajímavé? Stejný problém, jaký měl Filip, existuje i dnes. Filip nedokázal vidět, že Kristus je plně zpodobení Otce. Téměř celý křesťanský svět trpí stejnou slepotou. Děkuji, Pane Ježíši, že jsi nám ukázal Otce, když jsi přišel na tento svět.

Kristus do našeho světa přišel, aby se stal naší obětí. Přišel, aby našim očím odkryl drahokamy pravdy, aby je zasadil do nového prostředí, do rámce pravdy. Vynesl z Boží pokladnice věci nové i staré, abychom mohli přijít na stopu vazbám v onom velkém plánu

spásy. Prostřednictvím obětních darů židovské dispenzace (období) jsme směřováni na Krista, Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Když přišel Kristus, měl se zapojit do konfliktu s nepřítelem Boha a člověka na této zemi, před zraky nebeského vesmíru. **Proč ale bylo nutné vést válku před zraky jiných světů? - Bylo to proto, že satan byl vyvýšeným andělem, a když padl, přiměl mnoho andělů, aby se k němu připojili v jeho vzpouře proti Boží vládě. Pracoval v myslích andělů, jako pracuje v myslích lidí dnes. Předstíral věrnost Bohu, a přesto argumentoval, že andělé by neměli být pod zákonem. Satan vštěpoval své myšlenky, svou vzpuru a nepřátelství. Nenávist k Božímu zákonu pramenila v myslích andělů v nebi právě díky jeho vlivu. On způsobil pád člověka skrze ta stejná pokušení, s jakými způsobil pád andělů. A ve světě, kde navrhl vypracovat své zásady vzpoury, musela být bojována bitva, aby všichni mohli spatřit skutečnou povahu a výsledky neposlušnosti vůči velkému Božímu morálnímu standardu (požadavku). Satan reprezentoval Boha ve falešném světle a oděl ho do svých vlastních charakterových vlastností. Kristus přišel, aby reprezentoval Otce v Jeho pravém charakteru. On ukázal, že Otec není jakýmsi svévolným soudcem, připraveným vynést na lidi soudy a že nemá potěšení v odsuzování a trestání je za jejich zlé skutky. Mojžíšovi Pán zvěštoval Jeho charakter na hoře. „Hospodin sestoupil v oblaku, stál tam s ním a zavolał jméno Hospodin: Hospodin prošel kolem něho a zavolał: Hospodin, Hospodin, Bůh soucitný a milostivý, pomalý k hněvu, hojný v milosrdenství a věrnosti, zachovává milosrdenství tisícům, snímá vinu, přestoupení a hříchy, jistě však nenechá viníka bez trestu“ Ex 34:5 {ST 18. listopadu 1889, odst. 6}**

Takové velkolepé zjevení Otce! Ellen Whiteová podává krásné shrnutí toho, proč musel Ježíš přijít na Zemi. Ohledně Božího charakteru satan oklamal mnohé v nebi i celé lidské pokolení. Kristus zjevil pravdu o tom, kdo je Bůh.

Toto byl popis, který Bůh podal o svém vlastním charakteru. Ježíš přišel reprezentovat dobrotu a milosrdenství a lásku Otce. Satan byl vůči Božímu Synu plný nepřátelství a od samotného Kristova narození se ho snažil zničit. Pracoval prostřednictvím bezbožného Herodese, aby dosáhl svého plánu, ale Pán Bůh zachránil život malého dítěte Ježíše a zmařil plány toho zlého. Kristův život byl opakovaně v nebezpečí. I když lidé mnohdy naslouchali jeho milostivým slovům a viděli projev jeho moci při uzdravování nemocných a při zehnaní lidem kolem sebe, byli připraveni Krista zničit. Ježíšovi se hřích protivil s dokonalou záští. Byl to čistý, neposkvrněný život Ježíše, co vyvolalo nenávist v satanovi a ve zbožnému národu; Kristus totiž neučinil hříchu a v jeho ústech nebyla nalezena lest. Židovský národ byl naplněn pochybnostmi a předsudky, a to je vedlo k nenávisti Božího Syna. Kvůli jejich nevěře (nevíře) se ocitli na straně nepřítelů, pod kontrolou toho zlého. {ST 18. listopadu 1889, odst. 7}

Když nebe hledělo dolů a vidělo falešné představy, do nichž byli lidé vedeni, vědělo, že na Zem musí přijít Božský učitel. Nesprávnými popisy nepřítelů byli mnozí tak oklamáni, že se klaněli falešnému bohu, oděnému přívlastky satanského charakteru. Ti, co jsou v nevědomosti a mravní tmě musí mít světlo, duchovní světlo, neboť svět Boha nepoznal a musí mu být zjeven tak, aby ho pochopil. Pravda hleděla dolů z nebe a neviděla odraz svého obrazu, neboť svět zahalovalo šero a husté mraky duchovní tmy. Rozehnat je mohl jen sám Pán Ježíš, neboť On je světlem světa. Svou přítomností mohl rozptýlit ponurý stín, který satan uvrhl mezi člověka a Boha. {RH, 17. listopad 1891, odst. 6}. {CT 28.1}

Boží Syn přišel na tuto zemi lidem zjevit charakter Otce, aby se ho mohli naučit uctívat v duchu a v pravdě. Přišel osít svět pravdou. Držel v ruce klíče od všech pokladů moudrosti a dokázal otevřít dveře vědě a odhalit neobjevené zásoby znalostí, pokud to bylo pro spásu nezbytné. To Světlo, jenž osvětluje

každého člověka, který přichází na svět, každá fáze pravdy byla Kristu samozřejmá. {CT 28.2}

V čistotě svého života [Kristus] zjevil Otce a z jeho charakteru probleskovala Boží sláva. Otcova dokonalost byla zjevena před nepadlymi světy, před nebeskými rozumnými bytostmi a k hříšným lidem. V Kristově prostřednickém díle byla lidem a andělům zjevena Boží láska ve své dokonalosti. Tím, že zvítězil nad pokušením a prošel onou zkouškou na poušti, tak zvítězil v náš prospěch. Nyní stáčí své kroky ke Golgotě a v dokonalosti lidstva se chápe světa a v plnosti svého božství (divinity) se zmocňuje Božího trůnu a prohlašuje výsledek svého strašného konfliktu s nepřítelem a zvolává: „Nyní bude kníže tohoto světa vypuzen ven“ nyní je zahlazen ten poslední nepřítel. {ST 27. června 1895, odst. 7}

Všechno, co člověk potřebuje poznat, nebo může poznat o Bohu, bylo zjeveno v životě a povaze (charakteru) Jeho Syna. "Boha žádný nikdy neviděl; jednorozený ten Syn, kterýž jest v lůnu Otce, onť vypravil." J 1:18. **Tím, že Kristus vzal na sebe lidskou přirozenost, přišel, aby se ztotožnil s lidstvím a současně zjevil našeho nebeského Otce hříšným lidem.** Ve všech věcech byl učiněn tělem, jako jsme my. Hladověl a žíznil a býval unaven. Sytil se pokrmem a občerstvoval spánkem. Sdílel lidský osud a přece byl neposkvrněným Synem Božím. Byl cizincem a poutníkem na zemi - na světě, avšak ne ze světa; zkoušen a pokoušen jako mužové a ženy dnes jsou zkoušeni a pokoušeni, a přece žil bezhříšným životem. **Něžný, laskavý, soucitný, vždy ohleduplný k jiným, představoval Boží povahu a byl v ustavičné službě Bohu a člověku.** {8T 286}

Kolik Božího charakteru *bylo* zjeveno v Synu?

Celý charakter Boha byl odhalen v jeho Synu, v Synu Nekonečného je ukázána celá škála nebeských možností pro přijetí člověka. Cesta návratu člověka k Bohu a k nebi tedy nemá žádné překážky. Byly prokázány nesrovnatelné hloubky

Spasitelovy lásky; a pokud tento projev Boží lásky k lidským dětem nepřesvědčí lidi, aby se k němu samému přitáhli, pak už neexistuje nic, co by to učinilo. - {ST 30. prosince 1889, odst. 6}

Kristova jednota (shoda) s Otcem byla pro Boha neustálou radostí, **protože On věděl, že na světě existuje Ten, který Ho nevyličí nesprávně. V Kristu spatřoval odraz Svého vlastního charakteru. A bylo to proto, aby Jeho následovníci mohli mít stejnou jednotu (shodu), tohle byla Kristova velká touha. Za tuto jednotu se Ježíš modlil.** [Jan 17:17–21, citováno.] {14MR 220.2}

V Kristu Bůh spatřoval odraz svého vlastního obrazu. **Bůh se zjevil v těle kvůli celé identitě jeho charakteru s Kristovým charakterem. To, aby se Bůh takto zjevil v těle, to bylo pro nebeské zástupy zázrakem,** „toto tajemství bylo po věky a pokolení skryté“. {ST, 15. dubna 1897 odst. 10}

Bůh nenechal neprovedené nic, co pro nás mohl udělat. V povaze (charakteru) svého Syna dal dokonalý příklad svého charakteru a Kristovi následovníci mají pracovat na tom, aby rostli do Jeho podoby, když vidí nesrovnatelnou výjimečnost Jeho života a povahy. Když hledí k Ježíši a odpovídají na Jeho lásku, budou odrážet Kristův obraz. (RH, 15. únor 1898) {RH, 15. února 1898}

Satan Boha obvinil, že má charakterové vlastnosti, které měl sám satan. **Kristus na tento svět přišel, aby zjevil Boží charakter takový, jaký ve skutečnosti je.** On je dokonalou reprezentací Otce. Jeho život bez hříchu, prožitý na této zemi v lidské přirozenosti, je kompletním vyvrácením satanova obvinění proti charakteru Boha. {Bible Training School I. října 1902}

Kristus je náš vzor, dokonalý a svatý příklad, který nám byl dán, abychom následovali. {Ms 65, 1894}

Jedině Kristus mohl Otce představit lidem, a učedníkům se více než tři léta dostávalo výsady tuto představu vidět.
{DA 664}

Učitel z nebe, nikdo méně důležitý než Boží Syn, přišel na Zemi zjevit lidem Otcův charakter, aby se mu mohli klanět v duchu a v pravdě. Kristus lidem ozřejmil, že je nezachrání ani to nejpřísnější dodržování obřadů a formy, neboť Boží království je duchovní povahy. Přišel osít svět pravdou. Měl klíče ke všem pokladům moudrosti a byl schopen otevřít dveře k vědě a zjevit neobjevené zásobárny poznání, když to bylo podstatné pro spásu. **Představil lidem, to, co bylo přesně v protikladu s prohlášeními nepřátel o Boží povaze, a snažil se na lidi zapůsobit otcovskou láskou Otce, který "tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život"** (Jan 3:16). Naléhal na lidi, že je nutné modlit se, kát se, vyznávat a opustit hřích. Učil je čestnosti, shovívavosti, milosrdenství a soucitu, přikazoval jim milovat nejen ty, kteří milovali je, ale i ty, co je nenáviděli a zacházeli s nimi zlovolně. Tím jim zjevoval charakter Otce, který je "lítostivý a milostivý, dlouho čekající a hojný v milosrdenství a pravdě" (2Moj 34,6). Ti, co přijali jeho učení, byli pod ochrannou péčí andělů, kteří byli pověřeni tím, aby je posilovali, osvěcovali, aby pravda obnovila a posvětila duši.
{CE 74.1}

O svém pozemském poslání Ježíš řekl: "Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu" (Luk 4:18). Takové dílo konal Ježíš. Chodil a konal dobro, uzdravoval všechny, jež ovládal satan. Byly vesnice, kde se neozývalo sténání nemocného ani z jediného domu, protože jimi prošel Ježíš a uzdravil všechny nemocné. Jeho dílo bylo důkazem jeho božského poslání. **V každém skutku, který za svůj život vykonal, se projevila láska, soucit a slitování. Jeho srdce**

se otevíralo lidem v něžném soucitu. Vzal na sebe lidskou podobu, aby se mohl přiblížit potřebám člověka. Ani ti nejchudší a nejskromnější se nebáli k němu přistoupit. I děti pocitovaly jeho přitažlivost. Rády mu sedávaly u nohou a na kolenou a s důvěrou pohlížely do jeho zamyšlené tváře, z níž vyzařovala láska. Ježíš nezamlčel jediné slovo pravdy, ale pronášel je vždy s láskou. V každodenním styku s lidmi byl Spasitel vždy nanejvýš ohleduplný, laskavý a pozorný. Nebyl nikdy nepřívětivý, nikdy nevyšlovl bez příčiny tvrdé slovo, nikdy zbytečně nezranil citlivou duši. Nevytýkal člověku slabost. Mluvil pravdu, avšak vždy s láskou. **Káral pokrytectví, nevíru a nepravost. Když pronášel své výtky, byly v jeho hlase cítit slzy.** Plakal nad Jeruzalémem, městem, jež miloval a jež ho nechtělo přijmout, jeho, jenž je Cesta, Pravda a Život. Obyvatelé Jeruzaléma ho zavrhlí, avšak Spasitel na ně stále pohlížel se soucitem a láskou. Jeho život byl životem plným sebezapření a promyšlené péče o druhé. V jeho očích byla každá duše vzácná. Ačkoli se stále choval s božskou důstojností, skláněl se s největší něžností ke každému členu rodiny Boží. V každém člověku viděl ztraceného hříšníka, jehož přišel zachránit. **Taková je povaha (charakter) Kristova, jak se projevila v jeho životě. Je to charakter Boha. Ze srdce Otcova vylévají se v Kristu proudy božské lásky na každého člověka. Ježíš, milosrdný a laskavý Spasitel, je Bohem, "který se zjevil tělesně" (1 Tm 3:16).** {SC 11, 12}

Kristus přišel na tento svět a oděl své božství (divinity) lidstvím, přičemž na Sebe vzal přirozenost člověka. Přišel, aby prošel zkušenostmi lidstva, aby prošel terénem, na němž dříve padl Adam, aby vykoupil jeho selhání. Přišel čelit a zvítězit nad protivníkem Božím a člověka, aby člověk díky Jeho milosti mohl být vítězem a nakonec měl místo s Ním na jeho trůnu. Zaujmul pole konfliktu a na tomto zrnku světa měl být veden onen spor mezi Kristem, Knížetem života a satanem, knížetem temnoty. **Přestoupením zákona se člověk stal dítětem zla, zajatcem Satana, nepřitelem Božím. Satan špatně**

vykreslil Boží charakter a člověk, který byl stvořen k božskému obrazu, pochyboval o lásce svého Nebeského Otce, nedůvěřoval jeho slovu a zakotvil se do tvrdohlavé nevíry a vzpoury proti Božím požadavkům. {BEcho, I. listopadu 1892 odst. 2}

Kristus přišel, aby reprezentoval charakter (povahu) svého Otce, aby získal člověka zpět k jeho věrnosti Bohu, aby smířil člověka s Bohem. Navrhl, že se setká s nepřítelem a odhalí jeho umění, aby si člověk mohl vybrat, komu bude sloužit. Satan byl Lucifer, nositel světla, účastník Boží slávy v nebi, a druhý po Ježíšovi v moci a vznešenosti. Slovy inspirace je popisován jako ten, kdo „byl pečetí dokonalosti, plný moudrosti a dokonale krásný“. Ale Lucifer překroutil krásu a moc, kterými byl Stvořitelem obdařen, a jeho světlo se stalo temnotou. Když byl satan kvůli své vzpouře vyvržen z nebe, rozhodl se, že z člověka udělá svou oběť a ze země své království. Svou vinu na vzpouře uvrhl na Krista a v rozhodné nenávisti k Bohu se Ho snažil zranit pádem člověka. V zahradě Edenu ve štěstí a pokoji spatřil vizi blaženosti, kterou navždy ztratil, a pevně se rozhodl vybudit v srdcích Božích stvoření stejnou hořkost, jakou sám cítil, tak aby jejich písně chvály a díkůvzdání mohly být obráceny k výčitkám proti jejich Tvůrci. {BEcho, I. listopadu 1892 odst. 3}

Velký Lékař spolupracuje s každým úsilím, vynaloženým ve prospěch trpícího lidstva, aby dal tělu světlo a duši život a obnovu. A proč? Satan přišel na náš svět a uvedl lidi do pokušení. S hříchem přišla nemoc a utrpení, protože sklízíme, co sejeme. **Satan pak způsobil, že člověk začal obviňovat Boha z utrpení, které je jen jistým výsledkem přestoupení tělesného zákona. Bůh je tedy falešně obviněn a jeho charakter je představován nesprávně.** Viní ho z toho, co udělal sám satan. Bůh by chtěl, aby jeho lid odhalil tuto lež nepřítele. Dal mu světlo evangelia o zdraví a jako jeho představitel ho má dávat dalším. {Christian Educator, I. říjen 1898, odst. 9}.

Celé nebe se zajímá o spásu člověka a dílo lze provést rychle, může přijít Boží království a Zem být naplněna poznáním Boha, jako vody pokrývají moře. **Je velkou touhou nebeských rozumných bytostí, aby mohl být Boží charakter - tak dlouho představován a vykládán nesprávně - pravdivě představen před těmi, co byli oklamáni triky nepřítele. Satan přičítal Bohu své vlastní přivlastky a není snad nyní čas, aby bylo Kristovo jméno velkým mezi pohany? Bůh volá ty, co byli osvícení, aby se podvolili a začali vést smělou válku proti pevnostem toho Zlého.** {HM, 1. září 1892 odst. 6}

Jedinou nadějí pro padlou rasu bylo - být smířen s Bohem. **Satan tak špatně vykreslil Boha, že člověk neměl žádné skutečné pojetí božského charakteru. Kristus přišel na svět a při provádění plánu spásy zjevil člověku, že „Bůh láska jest“.** {Messenger, 7. června 1893 odst. 2}

Kristus přišel představit Otce člověku. Zjevil světu Boží povahu. **Satan představil Otce nesprávně. Vyličil ho jako pomstychtivého, neshovívavého, nemilosrdného, netrpělivého, nelaskavého. Oděl ho svými vlastními vlastnostmi. Kristus však přišel a vzal na sebe lidskou podobu, aby mohl lidstvu zjevit pravý charakter Otce, a my máme světu představit Krista tak jako Kristus představil Otce.** {RH, 30. dubna 1889 odst. 8}

Satan nepravdivě vykreslil charakter Boha. Připsal mu své vlastnosti. Představil ho jako neústupně přísného. Uzavřel svět před pohledem na pravý charakter Boha tím, že vrhl svůj stín mezi lidi a Toho Božího. Kristus přišel na náš svět ten stín odstranit. Přišel zastupovat Otce. Řekl: "Kdo mě viděl, viděl Otce" (Jan 14:9). Modlil se, aby jeho učedníci byli jedno s ním, tak jak on byl jedno s Otcem. Lidé prohlašovali, že tato jednota s Kristem je nemožná, ale Kristus ji umožnil tím, že nás uvedl do souladu se sebou prostřednictvím zásluh svého života a oběti. Proč bychom měli pochybovat o Boží lásce a moci? Proč bychom se neměli

v této otázce postavit na stranu víry? Vidíte Ježíšův půvab a přitažlivost? Snažte se tedy jít v Jeho šlépějích. Přišel zjevit Otce světu a zavázal nás k dílu představování jeho lásky, čistoty, dobroty a něžného soucitu lidským dětem. {ST, 15. duben 1889 odst. 6}

Ježíš přišel na tuto Zemi představit charakter Otce světu. Řekl: "Kdo viděl mne, viděl Otce." Satan představil Boží charakter nesprávně a vrhl na něj špatné světlo. Kristus však přišel zjevit Otcovu lásku a soucit k padlým lidským dětem. Když ti, kdo o sobě prohlašují, že jsou Božími služebníky, ve sklíčenosti protahují své tváře a neustále si stěžují, oni špatně vykreslují svého nebeského Otce. Potvrzují přesně ten pocit, který Satan ohledně charakteru Otce vytvořil. Říkají světu: „Služba Bohu je tvrdá služba. Dodržování Božího zákona je otroctví.“ Tohle vše je nepravdivé. Čím to je, že se lidem na zápěstí dávají okovy? Je to poslušnost zákonu? Ne, tohle opravdu ne. Ti, kdo dodržují zákony, chodí ve svobodě. Je to přestupník, kdo je v otroctví. Prokletí zákona není na těch, kteří usilují o splnění svatých Božích přikázání vírou ve Vykupitele. Oni jsou přikryti jeho spravedlností. Oni jsou prostřednictvím našeho Pána Ježíše Krista s Bohem v míru (pokoji). {ST, 30. září 1889 odst. 7}

Ježíš byl během Své služby pronásledován z místa na místo. Kněží a vládcí mu byli na stopě. **Zkreslovali jeho poslání a dílo. Do svého vlastního přišel, a vlastní jej nepřijali. Andělé ten konflikt sledovali na každém kroku. Pozorovali ducha i dílo nepřítel.** S úžasem hleděli na satanovy triky proti božskému Synu Božímu. **Viděli, že ten, který v moci a slávě byl hned druhý po Ježíši, klesl tak nízko, že dokázal ovlivňovat lidi, aby pronásledovali Kristovy kroky z města do města.** Když Kristus vyhledal Getsemanskou zahradu, nepřítel mu na duši vtiskl temnotu. V tuto hodinu zkoušky s ním nebděli ani jeho učedníci. Sice zaslechli agónii modlitby, která vycházela z jeho bledých a chvějících se rtů, ale brzy si dopřáli spánek, který je přemohl, a nechali svého trpícího Mistra zápasit se silami temnoty o samotě. {ST, 25. listopadu 1889 odst. 1}

Pokud lidé nepoznají Boha tak, jak ho zjevil Kristus, nikdy si nevytvoří charakter podle Boží podoby, a proto nikdy neuvidí Boha. Mezi anděly v nebi je záležitostí úžasu, že každý, kdo kdysi poznal Boha, se mohl stát tak lehkomyšlným, že dovolil, aby byla jeho mysl pohlcena jakoukoli dočasnou honbou, a umožnil tak, aby jeho pozornost byla odvrácena od nebeského Otce, až tak, že svévolně a ochotně zapomněli na svého Tvůrce a nahradili Ho jinými pány a jinými bohy. Nadešel den, kdy je mnoho pánů a mnoho bohů, a satan se rozhodl vklínit se tak mezi Boha a lidskou duši, aby lidé nevzdávali Bohu úctu při dodržování Jeho zákona. Satan se zahalil šaty s andělským jassem a sám k lidem přichází jako anděl světla. Způsobuje, že duše hříšníka vidí věci překrouceně, takže hříšník nenávidí to, co by měl milovat, a miluje to, co by měl nenávidět a pohrdat tím. **Bůh je pro něj tak zkreslený, že už mu nezáleží na tom, aby ve svém poznání zachoval skutečného a živého Otce, ale aby se obrátil k uctívání falešných bohů. Hříšník neví, že Boží láska nemá obdobu, a právě tuto lásku Kristus zjevil padlému světu.** Jan apeluje na svět, aby patřil na úžasnou Boží lásku, a prohlásil: „Pohledte, jakou lásku nám Otec dal, abychom byli nazváni Božími dětmi; a také jimi jsme. Proto nás svět nezná, neboť nepoznal Jeho. {RH, 9. března 1897 odst. 3}

Satan nesprávně představil Boží charakter světu a pokoušel člověka ke vzpouře, ale **Ježíš přišel zjevit ve svém vlastním životě a charakteru, jaká je skutečná povaha Otce. Všude, kam šel, zjevoval Otce jako Boha nekonečné lásky a neomezeného soucitu.** {ST, 18. května 1891 odst. 2}

V osobě a díle Krista je zjevena Boží svatost; **neboť Kristus přišel zjevit Otce. Satan vrhl svůj stín na cestu lidstva a nepravdivě vykreslil Boží charakter.** Satanův spor neskončil jeho vyhnáním z nebeských nádvoří. Nenáviděl Krista pro jeho postavení na Božích nádvořích a nesnášel ho o to víc, když byl sám sesazen. Nenáviděl ho, když přišel na zničený svět, aby projevil milosrdenství a soucit hříšnému lidstvu. Skrze velekněží a farizee

se projevovala satanova nenávist vůči Božímu Beránkovi, který snímá hříchy světa. {ST, 11. prosinec 1893, odst. 8}

Kristův úkol (mise) ve světě odhaluje, co by Otec udělal ve VŠECH naléhavých případech. Tou největší nouzí, které vesmír čelil, je onen Velký spor. V Kristu Ježíši je zjeveno (odhaleno), co dělá Otec.

Kristovo poslání ve světě je reprezentováno činností dobrého Samaritána. **Náš Spasitel přišel zjevit charakter Boha, aby představil Jeho lásku k člověku. Kristus se choval stejně, jako by ve VŠECH naléhavých případech jednal Otec.** Kristus nám ukázal lásku, již se láska člověka nikdy nevyrovná. Zemřel, aby zachránil ty, kteří byli jeho nepřáteli; za své vrahy se modlil. Když jsme byli potlučeni a umírali, měl s námi soucit. Neprošel kolem nás po druhé straně cesty a nenechal nás, bezmocné a beznadějně, hynout. Nezůstal ve svém svatém, šťastném domě, kde byl poctěn všemi nebeskými zástupy, kteří tak rádi plnili jeho rozkazy. Viděl naši bolestivou potřebu; ujal se našeho případu a ztotožnil své zájmy s lidskostí. Stal se „mužem plným bolesti, zkoušený nemocemi... Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. {HM, 1. října 1897 odst. 7}

Kristus je Božský Obnovitel, který nikdy nepoužívá sílu nebo násilí.

Proroctví jasně vyjádřilo povahu Kristova království. **On naplánoval vládu, která nepoužije žádnou sílu; jeho poddaní nepoznají žádný útlak.** Symboly pozemských vlád jsou divoké šelmy, ale v Kristově království jsou lidé povoláni hledět nikoli na nějakou divokou šelmu, ale na Beránka Božího. **Nepřišel jako vzteklý tyran, ale jako Syn člověka; ne dobývat národy Svojí železnou mocí, ale „přinášet radostnou novinu pokorným; " ovázat rány zlomeným v srdci, vyhlásit zajatcům propuštění a vězňům otevření žaláře;" "potěšit všechny truchlící." Přišel jako božský Obnovitel, jenž přináší utiskovanému a utlačovanému lidstvu bohatou a hojnou milost Nebes, aby silou Jeho spravedlnosti mohl**

být člověk, byt' byl padlý a ponížený, účastníkem božství. {RH, 18. srpna 1896 odst. 3}

Vidíme zde problematiku, která byla v sázce v roce 1888. Souviselo to s Božím charakterem.

"Na setkání v Kansasu jsem se modlila k Bohu, aby byla zlomena síla nepřítele a **aby lidé, kteří byli ve tmě, otevřeli svá srdce a mysl poselství, které jim Bůh chtěl poslat, aby viděli pravdu, jež bude pro mnohé myslí nová, jako onu starou pravdu, ale v novém rámci. Pochopení Božího lidu bylo zaslepeno; Satan totiž překrucuje charakter Boha. Náš dobrý a milostivý Pán byl představen před lidmi oblečenými do charakterových vlastností satana a muži a ženy, kteří hledali pravdu, tak dlouho uvažovali o Bohu ve falešném světle, že je obtížné rozptýlit mračna, jež zakrývají Boží slávu z jejich pohledu.** Mnozí žijí v atmosféře pochybností a zdá se jim téměř nemožné uchytit se naděje, která jim byla předložena v Kristově evangeliu “{RH 23. června, 1889}

Následující citát je krásný způsob, jak zakončit tuto sbírku citátů. Kristus nedevastuje. On zdokonaluje všechno, čeho se dotkne. Haleluja.

Musíme pečlivě sledovat každé poučení, které nám dal Kristus ve svém životě a učení. On nic neničí, zušlechťuje vše, čehokoli se dotkne. EGW Letter 135 1897 {ISM, 118}

Kristovo poslání do světa

Kristus vyvýšil Boží charakter, připsal mu chválu a vyjádřil uznání za **celý záměr jeho poslání na Zemi, a sice vyvést lidi z omylu zjevením Boha. V Kristu měli lidé před sebou otcovskou milost a bezkonkurenční dokonalost Otce.** V jeho modlitbě těsně před ukřižováním prohlásil: "Zjevil jsem tvé jméno lidem" (Jan 17:6). "Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokonal dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal"(Jan 17:4). Když Boží Syn dosáhl cíle svého poslání - zjevení Boha světu -, oznámil, že jeho dílo je dokončeno a že charakter Otce byl zjeven lidem. {ST, 20. leden 1890, odst. 9}